

{jcomments on}ทุนมนุษย์

คุณค่ามนุษย์ได้แก่การกระทำของมนุษย์ที่ทำให้มนุษย์ผู้นั้นและมนุษย์ผู้อื่นได้รับความพอใจ หรือได้รับผลประโยชน์ คุณค่ามนุษย์แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท

๑) คุณค่าสำหรับมนุษย์ผู้นั้นเอง ได้แก่การกระทำที่ทำให้มนุษย์ผู้นั้นรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่า แบ่งออกเป็นคุณค่าภายใน และคุณค่าภายนอก
คุณค่าภายในได้แก่จิตสำนึกที่ดีรู้ชั่วของมนุษย์ผู้นั้น เป็นคุณค่าที่แท้จริง ได้แก่คุณค่าที่ทำความดี ไม่เบียดเบียนผู้อื่น กระทำโดยไม่หวังผลตอบแทน
การกระทำเหล่านี้เป็นการกระทำที่บริสุทธิ์ออกมาจากจิตสำนึกของบุคคลนั้นๆ ส่วนคุณค่าภายนอกได้แก่คุณค่าที่ถูกกำหนดขึ้นโดยสังคม ไม่ใช่คุณค่าที่แท้จริง
เป็นคุณค่าที่กำหนดขึ้นเพื่อการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ตอบแทน เช่นการเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาเพื่อให้ได้รับใบวุฒิปัตรี
เพื่อทำให้มนุษย์ผู้อื่นเห็นว่าตัวเองมีคุณค่าเพราะสำเร็จการศึกษาสูง เพื่อจะได้มีโอกาสเข้าทำงานในสถานที่ทำงานดีๆมีเงินเดือนสูงๆ เป็นต้น

๒) คุณค่าสำหรับมนุษย์ที่เป็นเครือญาติและมนุษย์ที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ได้แก่การกระทำที่ทำให้กับญาติพี่น้องและครอบครัว
ตลอดจนมนุษย์ที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นทั้งที่เป็นหน้าที่ และเพื่อผลประโยชน์ตอบแทน

๓) คุณค่าสำหรับสังคม ได้แก่การกระทำเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม ไม่เจาะจงที่มนุษย์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เป็นการกระทำที่มาจากภายใน
จากจิตสำนึกที่แท้จริงโดยไม่หวังผลประโยชน์เพื่อตัวเอง เครือญาติและพวกพ้อง

มนุษย์จะมีคุณค่าได้ก็ต้องมีการลงทุน การลงทุนของมนุษย์ประกอบด้วยทุนทางปัญญา และทุนด้านเงินทอง ทุนทางปัญญาเป็นทุนภายในที่จะต้องลงทุนด้วยตัวเอง
สำหรับทุนด้านเงินทองเป็นทุนจากภายนอก ทุนทางสังคม และทุนจากผู้ปกครองเครือญาติ มนุษย์แรกเกิดจะต้องได้รับการเลี้ยงดูจากผู้ปกครองทั้งด้านอาหารการกิน
เครื่องแต่งตัว เครื่องใช้ ค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่ายอื่นๆอีกมากมาย สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการลงทุนด้านเงินทองของมนุษย์แต่ละคน การลงทุนมากน้อยขึ้นอยู่กับมนุษย์ผู้นั้นอยู่ในสังคมใด

เงินทองเป็นทุนส่วนหนึ่งที่สร้างให้มนุษย์มีคุณค่า ถ้าไม่มีเงินทองมาซื้ออาหารและเครื่องนุ่งห่มทารกคงไม่สามารถเจริญเติบโตจนเป็นมนุษย์ที่มีคุณค่าได้ มนุษย์ที่มีเงินทองน้อยก็จะเสียเปรียบมนุษย์ที่มีเงินทองมากในด้านการศึกษาหาความรู้ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน การกำหนดคุณค่าของมนุษย์ในแต่ละสังคมล้วนมีความแตกต่างกัน คุณค่าของมนุษย์ในสังคมนายทุนถูกกำหนดให้มองที่การมีเงินทองมาก มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ใหญ่โต เป็นเจ้าของธุรกิจ จบการศึกษาจากต่างประเทศ จบการศึกษาระดับสูงๆ แต่คุณค่าของมนุษย์ในสังคมที่มีความเจริญภายในมองที่การเป็นคนดี มีน้ำใจ

ให้ความช่วยเหลือเพื่อนบ้านและไม่เบียดเบียนผู้อื่น

การลงทุนของมนุษย์ที่อยู่ในสังคมของนายทุน หรือ สังคมของทุนนิยม ต้องใช้การลงทุนด้านเงินทองมาก เพื่อให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณค่าสูงในสายตาของมนุษย์ที่อยู่ในสังคมของทุนนิยม ดังนั้นเมื่อใช้เงินลงทุนสูงในการสร้างคุณค่า จึงต้องการผลตอบแทนที่สูงค่าเช่นกัน มนุษย์ในกลุ่มนี้จะมองที่ผลประโยชน์ตอบแทนเป็นสำคัญ

แตกต่างจากมนุษย์ที่อยู่ในสังคมที่เจริญภายใน มนุษย์เหล่านี้ไม่ต้องใช้เงินทองมากมายในการสร้างคุณค่าของมนุษย์ เพราะมนุษย์กลุ่มนี้ใช้ทุนทางปัญญาที่มาจากภายใน ทุนส่วนมากได้มาจากการเรียนรู้ของสังคมที่เต็มไปด้วยความบริสุทธิ์ เป็นสังคมที่อยู่อย่างพอเพียง ล้วนประกอบไปด้วยของจริง ไม่มีภาพลวงตา สังคมมีแต่ความสุข ทุกคนมีความจริงใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่มีการเบียดเบียนและแก่งแย่ง

ระบบทุนนิยมทำให้มนุษย์ทุกคนต่างแข่งขันกันสร้างคุณค่าของตัวเองเพื่อให้สังคมยอมรับ

ผู้ปกครองและตัวเองต้องลงทุนด้านการเงินเป็นจำนวนมากเพื่อเข้าเรียนในสถานศึกษาที่สูงๆ เพื่อจะได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความรู้สามารถหางานในบริษัทที่มั่นคงและได้รับเงินเดือนสูงๆ แต่ตำแหน่งงานที่ทุกคนต้องการและใฝ่หามีจำนวนจำกัด ดังนั้นจึงมีผู้ผิดหวังเป็นจำนวนมากที่ไม่สามารถได้เข้าทำงานตามความคาดหวัง

สังคมเป็นผู้ที่สร้างค่านิยมให้กับมนุษย์ ดังนั้นสังคมจะต้องหันมาเอาใจใส่และช่วยกันลงทุนเพื่อสร้างมนุษย์ให้มีความรู้ที่เหมาะสมกับสังคมนั้นๆ ไม่ใช่ปล่อยให้แต่ละครอบครัวต้องแข่งขันกันลงทุนสร้างคุณค่าให้กับตัวเองแบบผิดๆตามกระแสของสังคม

ทุนมนุษย์

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

- แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 13 กันยายน 2011 เวลา 18:12 น.

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘